

MATTHEÛS

6:5-8

Oprecht gebed tot God, zonder vertoon of lege herhalingen

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/6-5-8

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Oprecht bidden in plaats van voor de schijn	6 min	3
2	Bidden in het verborgene	4 min	7
3	Geen lege herhalingen zoals de heidenen	8 min	9
4	Kort en inhoudsvol bidden	2 min	12
5	Bidden vanuit een relatie met de Vader	6 min	14
	Om verder te lezen		17

1

Oprecht bidden in plaats van voor de schijn

Nu we verdergaan met onze bestudering van de Bergrede, komen we bij Mattheüs 6, te beginnen bij vers 5, waar Jezus zegt:

En wanneer u bidt, zult u niet zijn als de huichelaars; want die zijn er zeer op gesteld om in de synagogen en op de hoeken van de straten te staan bidden om door de mensen gezien te worden. Voorwaar, Ik zeg u dat zij hun loon al hebben. Maar u, wanneer u bidt, ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader, Die in het verborgene is; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden.

MATTHEÛS 6:5-6

Deze passage komt punt voor punt overeen met de opbouw van de vorige alinea, waarin Jezus Zijn discipelen instructies gaf over liefdadigheid, over het geven van aalmoezen aan de armen. Hij had gezegd:

Wanneer u dan een liefdegave geeft, laat het niet voor u uitbazuinen, zoals de huichelaars in de synagogen en op de straten doen, opdat zij door de mensen geëerd zouden worden. Voorwaar, Ik zeg u: Zij hebben hun loon al.

MATTHEÛS 6:2

Hij gaf een voorbeeld van de manier waarop de Farizeeën hun aalmoezen gaven, en dat deden ze heel opzichtig. Daarna zegt Hij:

Maar als u een liefdegave geeft, laat dan uw linker hand niet weten wat uw rechter hand doet, zodat uw liefdegave in het verborgene zal zijn; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden.

MATTHEÛS 6:3-4

In deze alinea, die we zojuist hebben gelezen, zien we precies dezelfde opbouw. Maar nu verwijst Hij niet naar liefdadigheid, maar naar gebed. Hij zegt:

Als je bidt, doe dan niet zoals de huichelaars.

Net als in de vorige alinea geeft Hij een voorbeeld van de manier waarop deze Farizeeën baden. Opnieuw wijst Hij erop hoe opzichtig ze waren en hoe graag ze bewonderd werden door mensen die naar hen keken en dachten dat ze heel geestelijk waren, omdat ze zo veel en zo vurig baden. Maar Jezus zegt dat ze dit uitsluitend doen om die indruk op mensen over te brengen. Daarom zijn hun gebeden helemaal niet werkelijk op God gericht, maar op mensen. Ze bidden op zo'n manier dat ze indruk maken op mensen, niet op God.

Eén ding is hier heel duidelijk: Jezus geloofde in gebed. Er zijn mensen die dat niet doen. Ik heb christenen ontmoet die zeggen: 'Waarom zou je de moeite nemen om te bidden? God is soeverein. God doet wat Hij wil doen. Hij weet tenslotte beter dan ik wat er moet gebeuren. Waarom zou ik Hem lastigvallen met mijn verzoeken? Ik zeg gewoon:

Laat Uw wil gebeuren, en dan ga ik verder, vergeet ik het en laat ik het in Zijn handen.'

Er valt iets voor te zeggen om je aan de wil van God over te geven, maar er valt ook iets voor te zeggen om God te gehoorzamen. God heeft gezegd dat we moeten bidden. Jezus zei op een andere plaats, in Lukas 18:

En Hij sprak ook een gelijkenis tot hen met het oog daarop dat men altijd moet bidden en niet de moed verliezen.

LUKAS 18:1

Hier droeg Hij Zijn discipelen op om te bidden. Hij waarschuwde hen alleen om het niet op de verkeerde manier te doen. Hij zei:

En wanneer u bidt, zult u niet zijn als de huichelaars; want die zijn er zeer op gesteld om in de synagogen en op de hoeken van de straten te staan bidden om door de mensen gezien te worden. Voorwaar, Ik zeg u dat zij hun loon al hebben.

MATTHEÛS 6:5

Hij zei dat ze graag op de straathoecken en in de synagogen stonden, zodat mensen aandacht schonken aan de manier waarop ze baden. Wanneer je in het openbaar bidt, is het beslist verleidelijk om bezig te zijn met de vraag hoe welsprekend je gebeden klinken voor degenen die samen met jou in de ruimte zijn, of waar je je dan ook bevindt. Ik zeg dit eenvoudigweg als iemand die daar zelf moeite mee heeft. Daarom bid ik maar heel weinig in het openbaar, hoewel ik niet zeg dat in het openbaar bidden verkeerd is. Het is alleen zo dat als je het niet met de juiste motieven kunt doen, het misschien beter is om het helemaal niet in het openbaar te doen.

Dat lijkt te zijn wat Jezus zegt: gebed moet op God gericht zijn. Je gedachten horen gericht te zijn op wat je tegen God zegt en op de invloed die je gebeden op Hem hebben, want gebeden hebben werkelijk invloed op God. In de Schriften, in Openbaring 5 vers 8 en later opnieuw in Openbaring 8, staat een beeld van een engel of een oudste die in de hemel wierook aan God offert. Daar staat:

En toen Het de boekrol genomen had, wierpen de vier dieren en de vierentwintig ouderlingen zich vóór het Lam neer. Zij hadden elk een citer en gouden schalen vol reukwerk. Dit zijn de gebeden van de heiligen.

OPENBARING 5:8

Wierook ruikt aangenaam, en wat in die passage wordt gezegd, is dat de gebeden van de heiligen God aanspreken. Ze zijn aangenaam in Zijn neusgaten. Hij vindt dat prettig.

Gebeden hebben werkelijk invloed op God. Ze beïnvloeden Hem werkelijk. De Bijbel zegt dat we in veel gevallen niet hebben, omdat we niet vragen. Dat staat in Jakobus 4. Maar interessant genoeg staat er vervolgens dat we soms wel vragen en toch niet ontvangen, omdat we met verkeerde motieven vragen, zodat we het aan onze eigen begeerten kunnen besteden. We kunnen dus zien dat bepaalde dingen soms niet gebeuren terwijl ze anders wel zouden zijn gebeurd, om de eenvoudige reden dat we niet hebben gebeden dat ze zouden gebeuren. Andere keren bidden we en gebeuren ze toch niet. Jakobus vertelt ons dat dit zou kunnen komen doordat we met verkeerde motieven bidden — en in sommige gevallen is dat in elk geval de oorzaak.

2

Bidden in het verborgene

Het zijn onze motieven bij het bidden waarop Jezus in deze passage ingaat. Jezus zegt:

Maar u, wanneer u bidt, ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader, Die in het verborgene is; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden.

MATTHEÛS 6:6

Dit lijkt op wat Hij over het geven van aalmoezen zei. Hij zei:

Maar als u een liefdegave geeft, laat dan uw linker hand niet weten wat uw rechter hand doet, zodat uw liefdegave in het verborgene zal zijn; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden.

MATTHEÛS 6:3-4

Tegelijkertijd moeten we erkennen dat hier sprake is van overdrijving. Jezus formuleert het hier enigszins stilliger dan Hij het Zelf altijd in praktijk bracht. We lezen in de Schriften dat Jezus beslist vaak ruim voor het aanbreken van de dag opstond en eropuit ging om een afgezonderde plek te zoeken om te bidden. We weten dat Jezus veel belang hechtte aan persoonlijk gebed, maar in de Schrift vinden we ook voorbeelden van Jezus Die hoorbaar bidt in een menigte. In het Evangelie van Johannes zijn er momenten waarop Jezus in het bijzijn van Zijn discipelen bidt en zij Hem horen. Hij probeert niet te voorkomen dat zij Hem horen. Het is dus duidelijk dat Jezus niet geloofde dat je gebeden altijd volledig geheim moeten blijven, hoewel het hier wel klinkt alsof Hij dat zegt.

Als we deze overdrijving te ver zouden doortrekken en haar te absoluut zouden maken, zouden we sommige van Jezus' eigen gebedspraktijken moeten veroordelen, en ook die van de discipelen in het boek Handelingen. Want ook in het boek Handelingen staan van tijd tot tijd openbare gebeden van gelovigen opgetekend. We

moeten er dus van uitgaan dat Jezus en de discipelen, ondanks wat Jezus hier zei, niet dachten dat het altijd verkeerd is om in het openbaar of in het bijzijn van andere mensen te bidden. Maar wat Hij zeker bedoelde, is dat we moeten bidden alsof er niemand anders aanwezig is. Het is de bedoeling dat we bidden zonder de gedachte dat anderen ons horen, maar met de gedachte dat alleen God ons hoort. En als God ons hoort en Hij ziet dat onze motieven juist zijn, zei Jezus dat Hij ons openlijk zal belonen.

Dit is natuurlijk hetzelfde onderwijs dat Hij gaf over weldadige daden, en dat Hij later, in de verzen 16 tot en met 18, ook over vasten zal geven. Maar in dit geval houdt Jezus daar niet op. In dit gedeelte, Mattheüs 6, de verzen 1 tot en met 18, worden drie voorbeelden gegeven. Hij spreekt over aalmoezen of weldadige daden, Hij spreekt over gebed en Hij spreekt ook over vasten. Over deze drie activiteiten zegt Hij bijna precies hetzelfde, maar wanneer Hij bij het gebed komt, werkt Hij het verder uit.

Deze uitwerking hier in Mattheüs 6 kan werkelijk van Jezus Zelf afkomstig zijn. Het kan ook zijn dat Mattheüs zich iets anders herinnerde wat Jezus over gebed had onderwezen, en dat hij dat eenvoudig hier heeft ingevoegd en op deze plaats heeft gezet, omdat het ook een deel van Jezus' onderwijs over hetzelfde onderwerp weergeeft. Mattheüs bracht materiaal vaak thematisch bijeen. Daarvoor is in zijn Evangelie veel bewijs. Hoe dan ook, óf Jezus maakte hier een uitweiding over gebed voordat Hij terugkeerde naar Zijn punt over vasten, óf Mattheüs deed dat. Maar dat maakt niet uit, want als Mattheüs het deed, verplaatste hij eenvoudig iets wat Jezus elders had gezegd en zette hij het in deze context, en dat zou volkomen in orde zijn. In veel gevallen maakt de context niet uit, en het zou nog steeds een authentieke leer van Jezus weergeven.

3

Geen lege herhalingen zoals de heidenen

Hoe dan ook, we zien dat Jezus in vers 7 zegt:

Als u bidt, gebruik dan geen omhaal van woorden zoals de heidenen, want zij denken dat zij door de veelheid van hun woorden verhoord zullen worden.

MATTHEÛS 6:7

Vervolgens geeft Jezus het voorbeeldgebed:

Bidt u dan zo: Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood. En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.

MATTHEÛS 6:9-13

Dit onderwijs over gebed gaat verder dan Jezus' waarschuwing dat de discipelen niet moesten bidden met het soort motieven dat de Farizeeën hadden, die natuurlijk Joodse religieuze leiders waren. Hij zegt ook:

Doe niet zoals de heidenen.

Het Griekse woord dat hier met 'heidenen' is vertaald, wordt in het Engels ook weergegeven met 'heathen', 'Gentiles' of 'pagan'. Hoewel die Engelse termen misschien verschillend worden gebruikt, gaat het hier om één Grieks woord.

Jezus heeft zojuist tegen de discipelen gezegd dat ze niet moesten bidden zoals de Joodse leiders dat deden, en nu zegt Hij dat ze ook niet moesten bidden zoals de heidenen dat deden. De discipelen moeten bidden op een geheel eigen manier. Eén reden waarom ze dat kunnen doen, is dat ze werkelijk toegang tot God hebben. Omdat ze discipelen van Jezus zijn, kunnen ze in Jezus' Naam tot God komen. Omdat ze discipelen van Jezus zijn, hebben ze geleerd hoe ze God op de juiste manier moeten naderen.

De Farizeeën waren uit het oog verloren wat het betekent om oprecht te bidden, en de heidenen hadden om te beginnen nooit werkelijk geleerd Wie God is. De heidenen wisten zelfs niet dat God niet van hout gemaakt was. De heidenen waren in deze periode van de geschiedenis allemaal aanbidders van afgoden, en deze afgoden leefden niet eens, laat staan dat ze de macht hadden om iets voor hen te doen. Toch was dat de beste god die de heidenen kenden.

De heidenen baden dus tot hun afgoden en hun valse goden, en uiteraard konden hun valse goden niets voor hen doen. Daarom dachten ze: 'We kunnen onszelf maar beter herhalen. We kunnen maar beter harder roepen. We kunnen onszelf maar beter nog eens herhalen. We kunnen maar beter nadrukkelijker zijn.' Misschien zweepten ze zichzelf zelfs op tot razernij.

We hebben daar een goed voorbeeld van in het Oude Testament, toen Elia, de profeet van God, en de profeten van Baäl, de valse profeten, hun verschillende goden aanriepen. Elia riep Jehova aan, maar de profeten van Baäl riepen de valse god Baäl aan, en beiden wilden hetzelfde bereiken. Ze hadden een offer op een altaar gelegd, maar het niet in brand gestoken. De afspraak was dat de god die zou antwoorden door vuur uit de hemel te zenden en het offer te verteren, als de ware God zou worden erkend. Toen Elia ten slotte aan de beurt kwam, sprak hij gewoon een kort gebed uit en vroeg hij God te doen wat Hij moest doen, en het vuur kwam naar beneden. Maar daarvoor hadden de profeten van Baäl de hele ochtend tot Baäl geroepen en hem gevraagd hetzelfde te doen, maar hij deed het niet. Dus brachten ze zichzelf in razernij. Ze sneden zichzelf, herhaalden zichzelf en scandeerden hun verzoeken, omdat ze geen enkel resultaat boekten. Ze hadden het gevoel dat ze, als ze überhaupt enig resultaat wilden bereiken, zichzelf nog verder in razernij moesten brengen en zichzelf nog meer moesten herhalen.

Soms hebben mensen zelfs het gevoel dat ze iets op de een of andere manier werkelijkheid kunnen laten worden door het steeds maar weer te scanderen. Sommige mensen denken dat hoe vaker je iets zegt, zelfs als het niet waar is, hoe waarschijnlijker het is dat het waar zal worden. De heidenen geloven niet dat God werkelijk een levende God is Die gebeden verhoort vanwege Zijn relatie met degenen die Hem iets vragen. Ze geloven dat hun god gemaakt is van hout of steen of wat dan ook, en toch niets kan doen, maar ze kunnen niet zonder gebed leven. Dus brengen ze zichzelf in razernij, doen ze wat ze moeten doen en herhalen ze zichzelf.

Jezus verwees hiernaar met de Engelse vertaalformulering ‘vain repetitions’, oftewel ‘ijdele’ of ‘lege herhalingen’. In de aangehaalde HSV-tekst staat ‘omhaal van woorden’. Hij zei:

Als je bidt, doe dan niet zoals de heidenen, die steeds dezelfde nietszeggende woorden herhalen.

Hij zei dat zij denken dat ze verhoord zullen worden omdat ze zoveel woorden gebruiken. God hoort je niet omdat je zoveel woorden gebruikt. Hij verhoort een gebed van een uur of twee niet eerder vanwege de lengte ervan dan een gebed van één zin.

Ik ben onder de indruk wanneer ik de biografieën lees van sommige mensen uit de geschiedenis — Maarten Luther, John Wesley en vele anderen — die urenlang baden. E. M. Bounds en George Müller baden elke dag urenlang, en het is prachtig en geweldig dat ze zoveel vonden om voor te bidden. Maar er zijn veel christenen die God liefhebben en eenvoudigweg niet elke dag urenlang bidden. Sterker nog, als ze het proberen, vallen ze gewoon in slaap. Je moet niet denken dat God je gebeden niet hoort omdat je niet elke dag urenlang bidt. Jezus zei dat de heidenen zo denken. Het zijn de heidenen die denken dat ze verhoord zullen worden omdat ze zoveel woorden gebruiken.

Ik zou beslist niet willen suggereren dat degenen die uren per dag bidden verkeerd denken en menen dat God hen vanwege hun vele spreken zal verhoren. Ik vermoed dat degenen die vele uren per dag bidden, voor een groot aantal dingen bidden. Jezus spreekt over degenen die hun gebeden zouden verlengen door eenvoudigweg in herhaling te vallen of door ‘vain repetitions’ toe te voegen. Het Engelse woord ‘vain’ betekent hier ‘leeg’ of ‘inhoudsloos’.

We kunnen zoiets doen zonder te beseffen dat we het doen. Het is niet eens zozeer dat de woorden herhalingen zijn, maar dat we woorden in onze gebeden stoppen die ze langer maken. Is het je ooit opgevallen hoeveel christenen in hun gebed telkens het woord ‘gewoon’ gebruiken, terwijl ze het in een normaal gesprek niet zouden gebruiken? ‘O Heere, we willen U gewoon vragen om vandaag te komen en ons te zegenen, en gewoon Uw aanwezigheid aan ons kenbaar te maken, en gewoon onze aanbidding te bezielen. We willen gewoon dit en we willen gewoon dat, en we vragen U gewoon —’ Is je dat ooit opgevallen?

Ik hoop dat niemand van jullie zich daar, nu ik dit gezegd heb, al te zelfbewust over zal voelen. Maar het is mij opgevallen dat we het woord ‘gewoon’ niet zo vaak gebruiken in onze gewone gesprekken met mensen. Om de een of andere reden voegen we het heel vaak aan onze gebeden toe. Is dat een ijdele herhaling? Proberen we onze gebeden gewoon wat meer inhoud te geven, of proberen we onze gebeden als bescheiden verzoeken te laten klinken? ‘We vragen alleen maar — we vragen gewoon hierom en niet om meer, God.’ Ik weet niet echt goed wat ik ervan moet denken, maar het is beslist zo dat we de lengte van onze gebeden kunstmatig kunnen uitbreiden.

Ik denk dat het mogelijk is om werkelijk uren achtereen te bidden. Ik weet dat dit waar is. Maar je moet niet beoordelen of God je gebeden zal horen op grond van de tijd die het je kostte om ze uit te spreken. Wat Jezus leert, is dat gebeden door God worden gehoord als ze nederig, met geloof en met een goede beweegreden worden gebeden.

4

Kort en inhoudsvol bidden

Jezus zei tenslotte in deze passage zelf, in vers 9:

Als je bidt, bid dan op deze manier.

Daarna gaf Hij wat we gewoonlijk het gebed des Heeren noemen. We zullen dat afzonderlijk bekijken, maar laat me alleen dit zeggen: het gebed des Heeren, zoals wij het noemen, dat hier wordt gegeven, kost minder dan dertig seconden om uit te spreken. Van het ‘Onze Vader’ aan het begin tot het ‘Amen’ aan het einde duurt het minder dan dertig seconden.

Toen Hij zei:

Als je bidt, bid dan zo, denk ik dat Hij Zich misschien vooral bezighield met de inhoud van het gebed, de prioriteiten van het gebed en het hart dat in het gebed ligt. Maar tegelijkertijd had Hij zojuist gezegd:

Als u bidt, gebruik dan geen omhaal van woorden zoals de heidenen, want zij denken dat zij door de veelheid van hun woorden verhoord zullen worden.

MATTHEÛS 6:7

Word dan aan hen niet gelijk, want uw Vader weet wat u nodig hebt, voordat u tot Hem bidt.

MATTHEÛS 6:8

Door daarna te zeggen: 'Bid zo', en vervolgens een heel kort en bondig gebed te geven, maakt Jezus beslist duidelijk dat een gebed aan alles kan voldoen waaraan het behoort te voldoen, zonder veel tijd in beslag te nemen. Sommigen van jullie zullen daar, hoop ik, op een godvruchtinge manier door bemoedigd worden, want misschien heb je jezelf veroordeeld omdat je niet erg lang bidt zonder dat je gedachten afdwalen.

Tegelijkertijd zou ik je beslist niet willen afbrengen van een verlangen dat je misschien al hebt om langer te bidden. Ook al is het waar dat God ons niet verhoort vanwege onze vele woorden, het is beslist iets prachtigs om elke dag langdurig van de aanwezigheid van God te genieten, urenlang alleen met God te zijn en in alle rust verzoeken met God te kunnen delen wanneer die bij ons opkomen. Maar het is heel belangrijk om op te merken dat de Schrift ons niet noodzakelijkerwijs gebiedt om uren voor gebed apart te zetten. Jezus maakte het heel duidelijk: het gaat er niet om hoeveel je zegt. Het zijn je motieven om te spreken die bepalen welke uitwerking je gebed bij God heeft.

5

Bidden vanuit een relatie met de Vader

Er is een heel goede reden waarom wij niet als de heidenen moeten zijn. De heidenen aanbidden stomme afgoden. Wanneer ze dus tot hun goden spreken, horen ze nooit iets van hen terug. Ze spreken tot rotsen en stenen, en hun goden praten niet terug. Voor hen is gebed eenvoudigweg het uiten van frustraties, verlangens of verzoeken tegenover een instantie die hen niet kan horen en op geen enkele manier kan antwoorden.

Wanneer christenen bidden, bidden wij daarentegen tot een werkelijk persoon. Natuurlijk geen menselijk persoon. We spreken tot een persoonlijke God, een God Die ver boven alle andere personen verheven is, maar niettemin een persoon is. Hij heeft een persoonlijkheid. Hij heeft gevoelens. Hij heeft gedachten. Hij heeft voorkeuren. Hij heeft een wil. Hij is een werkelijk persoon. Bovendien is Hij een persoon met Wie wij kunnen omgaan, omdat Hij wil dat wij een relatie met Hem hebben.

Daarom zegt Jezus:

En wanneer u bidt, zult u niet zijn als de huichelaars; want die zijn er zeer op gesteld om in de synagogen en op de hoeken van de straten te staan bidden om door de mensen gezien te worden. Voorwaar, Ik zeg u dat zij hun loon al hebben. Maar u, wanneer u bidt, ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader, Die in het verborgene is; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden.

MATTHEÛS 6:5-6

De heidenen kunnen zeggen: ‘Mijn stenen afgod,’ of: ‘Mijn rots,’ of: ‘Mijn houten stok,’ maar met een steen of een stok heb je geen relatie. Met een Vader heb je echter wel een relatie. En Jezus zegt hier dat gebed niets voorstelt als het niet voortkomt uit een echte relatie met Degene tot Wie je spreekt.

De Farizeeën baden huichelachtig. Ze wisten dat er een werkelijke en persoonlijke God was, maar ze negeerden dat feit en baden om door andere mensen gehoord te worden. Maar de heidenen wisten niet eens dat er een levende God was Die hen zou horen en een relatie met hen wilde hebben. Ze maakten alleen maar veel lawaai. Ik weet niet wat er in hun hoofd omging, maar hun gebed was op geen enkele manier doeltreffend, omdat ze God niet kenden.

Jezus zegt: ‘Luister, je hoeft niet als de heidenen te zijn. Zij denken dat ze vanwege hun vele woorden verhoord zullen worden.’ Maar Hij zegt:

Doe dus niet zoals zij.

Vers 8:

Want je Vader weet wat je nodig hebt voordat je het Hem vraagt.

Dat wil zeggen: je hebt een God Die leeft. Nog voordat je bidt, weet Hij wat je nodig hebt. Met andere woorden, Hij bekommert Zich om wat je nodig hebt.

Worden niet twee musjes voor een penninkje verkocht? En niet een van die zal op de aarde vallen buiten uw Vader om.

MATTHEÛS 10:29

En ook de haren van uw hoofd zijn alle geteld.

MATTHEÛS 10:30

Jezus zei al deze dingen later ergens anders. Maar waar het hier om gaat, is dat dit een oplettende God is. Dit is een God Die Zich om ons bekommert. Dit is een werkelijke God. Dit is een God Die gebeden hoort en verhoort. Je gebed moet tot Hem gericht zijn, in de wetenschap dat je Hem nergens van hoeft te overtuigen. Hij weet wat je nodig hebt voordat je het zelfs maar vraagt.

Je zou kunnen zeggen: ‘Waarom zou ik het dan vragen? Als God weet wat ik nodig heb voordat ik het vraag, waarom zou ik het dan vragen?’ In veel gevallen weet ik veel beter wat mijn kinderen nodig hebben dan zijzelf, wanneer ze jong zijn. Maar dat betekent niet dat ik het niet fijn vind als ze naar me toe komen en me om dingen

vragen. Ik zou het zelfs zo kunnen inrichten als bij een hond met een automatische voerbak. Je gaat een week weg en elke dag doet die een afgemeten hoeveelheid voer in de voerbak van de hond, genoeg voor die dag. Je zou in huis een of ander apparaat kunnen installeren dat de komende achttien jaar voor je kinderen zorgt, zonder dat je ook maar enig contact met hen hebt. Je zou voor hen zorgen, omdat je weet wat ze nodig hebben.

Maar dat wil je niet, want je wilt een relatie met je kinderen hebben. In die relatie zijn ze afhankelijk van jou, brengen ze die afhankelijkheid tot uiting en komen ze met verzoeken naar je toe. En jij kunt hun verzoeken overwegen en er persoonlijk op reageren. Dat is wat God verlangt. Hij zou automatisch in alles kunnen voorzien wat we nodig hebben, maar Hij verlangt ernaar een relatie met ons te hebben. Een van de beste manieren waarop die relatie tot stand kan komen, is dat Hij dingen achterhoudt totdat we Hem erom vragen. Want als alles altijd vanzelf goed ging, zouden we God vergeten en helemaal niet met Hem spreken. Geef het maar toe: voor de meesten van jullie geldt wat ik ook over mezelf zou moeten zeggen. Als God altijd in alles voorzag wat ik nodig had zonder dat ik erom vroeg, zou ik het waarschijnlijk nooit vragen. Ik zou waarschijnlijk zelfs helemaal vergeten te bidden. Misschien zou ik zelfs vergeten dat ik God op welke manier dan ook nodig heb, omdat alles steeds precies op het juiste moment verschijnt, wanneer ik het nodig heb. God zou de onzichtbare Persoon erachter kunnen zijn, maar ik zou veel minder gemotiveerd zijn om te bidden, God te zoeken, gemeenschap met Hem te hebben en tot Hem te naderen, als ik geen dingen had waarover ik me zorgen maakte en geen behoeften die ik aan Hem wilde voorleggen.

De Bijbel moedigt ons aan onze verzoeken bij God bekend te maken. Het is niet zo dat God pas weet wat we nodig hebben wanneer we het vragen. En het is ook niet zo dat Hij het met tegenzin geeft. Het gaat erom dat Hij wil dat we er een gewoonte van maken naar Hem toe te komen en onze verzoeken aan Hem voor te leggen. Om te beginnen houdt dat ons niet alleen in een relatie met Hem, maar maakt het ook duidelijker dat Hij Degene is Die erin heeft voorzien. Als iets vanzelf naar ons toekomt, is het niet zo duidelijk dat het van God afkomstig was. Maar als iets er niet is en we God

erom vragen, en het komt daarna, dan is het veel duidelijker dat God Degene is Die erin voorziet. Daardoor blijft Hij in ons leven in beeld, op een manier waarop dat niet het geval zou zijn als we niet hoefden te bidden.

We komen nog terug op het beroemde, welbekende gebed dat gewoonlijk het gebed des Heeren wordt genoemd, hoewel er redenen zijn om bezwaar te maken tegen die benaming.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 6:5-6
- Mattheüs 6:2
- Mattheüs 6:3-4
- Lukas 18:1
- Mattheüs 6:5
- Openbaring 5:8
- Mattheüs 6:6
- Mattheüs 6:7
- Mattheüs 6:9-13
- Mattheüs 6:8
- Mattheüs 10:29
- Mattheüs 10:30

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.